

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ДО ЯКИХ ПІР УКРАЇНСЬКИЙ ПРОКУРОР ЧИНИТИМЕ СВАВІЛЛЯ?

Відкритий лист - скарга редакційної ради газети „Вісник малозахисених” та Ради „З'єднання борців „За справедливість” до прокурора Рівненської області ВЧЕТВЕРТЕ, в інтересах Дмитришиної Оксани Миколаївни у відповідь На № 43-2009 від 06.11.09 з Острозької міжрайонної прокуратури, від ст. слідчого О.Ф. Шикера та на Виклик Острозького МР прокурора Л.В. Ковальчука

СКАРГА 29.09.09 ми звернулися до Вас із ЗАЯВОЮ (в порядку статті 95 КПК України та у відповідності Конституції України ст.ст.27 ч.3, 36, 40, 55, ст.ст.1,15,19 Закону України "Про звернення громадян" (для підготовки до складання протоколу відповідно до ст.ст. 4 та 10 Закону України "Про боротьбу з корупцією").

Замість відповіді по суті, отримали відписку № 71с-09 від 09.10.09 з Острозької міжрайонної прокуратури (МРП), а не від Вас, до кого зверталися. Негайно просили відповіді Вашої, а оскільки, наше з Вами листування, стало вартим опублікувати його, щоб Світ розсудив ставлення прокуратури до такого роду звернень та до порядку їх вирішення, то просили також назвати конкретних виконавців звернення і деталі виконання з підтвердженням копій резолюцій на нього у документах, що його стосуються. Але Ви нам їх не надали, хоч з часу звернення пройшло більше, ніж допускає максимально закон. Воно не сприймалося обласною прокуратурою у порядку, визначеному нашим зверненням, хоч ми маємо право так звернутися а прокуратура має обов'язок його забезпечити.

Знову, замість відповіді від Вас, отримали письмову вимогу з Острога копій договору дарування, яку ми Вам надіслали та заповіту, або іншого документу, на підставі якого Дмитришина набула права власності. Замість того, щоб захистити її право на власність, ст. слідчий Острозької МРП посилався на КПК України ст. 97, приїхав у Нетішин, намагався взяти пояснення з керівника правозахисної громадської організації і головного редактора газети з причини звернення до прокуратури, також домагався, і пішов шукати додому, з цією метою Дмитришину, хоч він не повинен переслідувати особу за звернення. Не провів, в порушення вказаної ним норми закону - ст.97 КПК, дій перевірки заявлених фактів, не долучив до участі у перевірці заявників і громадськість, яка на цьому наполягає. Брав у квартирі Дмитришиної, пояснення, проти її волі пояснювати без її представника, кликав свідків щоб підтвердили її відмову надати пояснення, хоч вона не порушник чи свідок а тому не має обов'язку і має право не давати пояснень. Коли ж його, за таку не прокурорську поведінку, виставили з квартири, як негідника, то він заявив, що вона все рівно нічого не докаже, бо спадщина не оформлена Чи ж прокурор не знає, що те що належить дружині - належить й чоловікові? А чоловік ще живий. Чи може є таке в законі, що жінка повинна дарувати своє майно чоловікові, щоб він ним міг володіти? Навпаки — все спільне! У тім числі і не нажите спільно, до тих пір, поки вони не судяться. А ця сім'я не судилася.

Після цього, ми третій раз (11.11.09р.) оскаржили Вам його незаконні дії. В скарзі, ми крім цього, запитували: "Чому у нього до сьогодні - 09.11.09р. нема пояснень тих, хто на землі Дмитришиної збудував двоповерхову будівлю, чому нема пояснень того голови, який дав дозвіл такого будівництва? Вам би сподобалося, якби ви прийшли на обійстя батька (який ще живий), а там вже хату, в якій вродилися, хтось розвалив і збудував, що хотів? Чому прокуратура отаке беззаконня отак свавільно захищає? Чому запитує голову Ради громадської організації чи Дмитришина член організації? Хто його на це повноважив? Вірогідно цей працівник прокуратури не зрозумів якого і як треба перевіряти. Просимо

пояснити йому, що норма закону, на яку він посилається, не передбачає перевірку заявників а інші норми законів забороняють переслідувати тих, хто звернувся до прокуратури із заявою.

Ще раз наполягаємо на особистій відповіді обласним прокурором, хто відповідатиме за незаконну діяльність і зловмисну бездіяльність прокуратури?"

Для непосвячених у справу, пояснимо, що покійна мати Оксани Дмитришиної ще в 70-х роках отримала в дарунок обійстя від своїх батьків у селі Вельбівно Рівненської області, а жила мати з чоловіком в селі Нетішин Хмельницької області. Обійстя в Вельбівно пустувало, ніхто його не чіпав. Померла мати 2003р. так усе залишилося. Влітку 2009р., були у батька, і брат Оксани переглядав папери і знайшов Договір дарування. Оксана пішла подивитися на обійстя, то на ньому вже закінчується кимсь будівництво іншого двоповерхового будинку.

За третю скаргу, мешканцю міста Нетішин Хмельницької області громадянину Войтко Анатолію Григоровичу, який від свого імені скарг не подавав, надійшов, рекомендованим листом, виклик, з вимогою з'явитися до прокурора МРП у місто Острого Рівненської області. За які гріхи, питається, і по якому праву? Острозький міжрайонний прокурор, Л.В. Ковальчук, вказав за підставу, для виклику п. 4 ч. 1 ст. 20, але вона не дає права прокурору викликати (цитуюемо): "Стаття 20. Повноваження прокурора При здійсненні прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів прокурор має право: ... 4) викликати посадових осіб і громадян, вимагати від них усних або письмових пояснень щодо порушень закону." — при цьому, не вказав, який закон Войтко порушив, звернувшись до прокуратури.

Прокурор, не маючи права викликати не порушника закону, використовуючи своє службове становище, лякає Войтка притягненням до відповідальності та погрожує доставити в прокуратуру за постановою прокурора. І знову посилається на цей самий закон ст.8, який, знову не дає йому права викликати не порушника: "Стаття 8. ... Вимоги прокурора, які відповідають чинному законодавству, є обов'язковими...". Тобто, такі, що суперечать закону (п.4.ч.1 ст. 20) - не обов'язкові. Можливо прокурор гадає, що має право викликати в зв'язку з вимогою, цієї ж статі 8 в частині: "Посадові особи і громадяни зобов'язані з'являтися за викликом прокурора і давати пояснення з обставин, які з'ясовуються прокурорською перевіркою. В разі ухилення від прибуття посадова особа або громадянин за постановою прокурора можуть бути доставлені примусово органами міліції." Тоді, хто прокурора навчив, що скарга громадянина є підставою для перевірки громадянина, який її написав? Адже, у п. 4 ч. 1 ст. 20 сказано інше. Чи такі неправомірні, пояснення прокуратура бере постійно? Для чого? Щоб зробити винним скаржника? Щоб відбити охоту скаржитися?

Чи у прокуратурі, починати перевірку із скаржника, то — неписане правило? До яких пір, український прокурор чинитиме свавілля?

Гляньмо і прокоментуємо дещо, як цей прокурор у цьому випадку забезпечив громадянину Войтко його права і свободи, встановлені Конституцією України?

Ст.3. ...честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. ... Утвердження і забезпечення прав і

свобод людини є головним обов'язком держави. Ст.6. Органи ...виконавчої ... влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Ст.8. В Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Ст.19. Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади ...їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Ст.21. ... Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними. Стаття 22. Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. Стаття 27. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань. — а прокурор вимагає від Войтка підтвердження права захищати Дмитришину, чому? Ст.28. Кожен має право на повагу до його гідності. Ніхто не може бути підданий ... такому, що принижує його гідність, поведженню чи покаранню. Ст.29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність. Ст.34. ... Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. - чи ж вільно інформував Войтко прокуратуру, якщо його за це кличуть, з погрозами, давати пояснення, наче давати пояснення, для того, хто звернувся із заявою, то обов'язок? У якому законні знайшов таке прокурор? Ст.36. Громадяни України мають право на свободу об'єднання у ... громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів... — яка свобода, коли на зверненні на бланку організації з підписами члена організації, в інтересах якого звернення, і її керівника, а прокурор вимагає підтвердження права на звернення в інтересах тієї ж особи. Хоч звернення було не до нього, а до обласного прокурора, який дав вказівку зробити перевірку звернення, а не право на звернення. Що Войтко чи Дмитришина порушили, що з них вимагають пояснення за звернення? Ст.40. Усі мають право направляти ... колективні письмові звернення ... до органів державної влади, ... та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк. - хіба прокурор не зобов'язаний забезпечити це право? А він його порушує, то чи понесе відповідальність? Ст.55. ... ч.5 Кожен (і Дмитришина) має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від пору-

шень і протиправних посягань. Ст.59. ... Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав. Ст.60. Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази. За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність. - хіба законно прокурор дає виклик для пояснень, наче це обов'язок тих, хто звернувся? Чому прокурор не повідомляє про заходи перевірки і про час та місце їх проведення для участі у них (за бажанням) тих, хто звернувся, коли вони цього домагаються? Ст.64. Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. Ст.68. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. ... Ст.92. Виключно законами України визначаються: 1) права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; ... Ст. 121. Прокуратура України становить єдину систему, на яку покладаються: ...

5) нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами. — згідно цього, Войтко, як голова Ради З'єднання борців "За справедливість", голова редакційної ради загальнодержавної газети "Вісник малозахисених", звернувся до прокуратури Рівненської області в інтересах Дмитришиної, яка є членом організації. Чому за це його, як громадянина, викликають до прокурора? У другу область, відривають від потрібної громадянам і суспільству роботи, від сталого укладу життя? — Хіба це свобода? Хіба це повага до честі і гідності?

Якщо прокурор МРП таке чинить з тим, про кого знає (бо отримав від обласного прокурора скаргу на бланку), що Войтко правозахисник - голова правозахисної громадської організації, і журналіст - голова редакційної ради загальнодержавної газети, то що він чинить, з тими, хто не знають прав?

Як такий порушник закону працює прокурором?

Що, при цьому, розказувати людям, щоб підняти авторитет прокуратури? Для чого така прокуратура?

Чому прокурор не розуміє, що має обов'язок і отримує плату за служіння громадянину, а не навпаки?

Войтку, нарешті, 61 рік від роду, сивий, - де у прокурора елементарна повага до людей похилого віку? Він що не знає, що їх заборонено законом не поважати, навіть при арештах?

Хто ж тоді має здійснювати нагляд за дотриманням закону? - Такий прокурор, що сам на кожному кроці порушує його?

Додатки, підписи
Підготував до друку і коментував - Григорій Цвях

Для чого таке робимо, від чого гинемо?

Продовження, початок у попередньому номері

Проаналізувавши надану мені інформацію листа № 3-66/01-21 від 14.09.09 року голови Славутської районної Державної адміністрації Душнюк Г.І. та довідку від 11.09.2009 року Фінансового управління Славутської РДА, навожу докази маніпуляції лікарськими засобами та медичними препаратами лікарями Славутської ЦРЛ при лікуванні хворого Золоторук Ніни Яківни.

Наприклад: - медичний препарат Дофамін введений хворій 10.05.09 р. 4 - ампули, а згідно історії хвороби № 3020, листка призначення і введення медикаментів для лікування хворої Золоторук Ніни Яківни та ІНФОРМАЦІЇ заступника головного лікаря з медичної частини С.І. Кузмінчук, введена 1 ампула; згідно накладної № 227 від 17.03.09.р. одна ампула коштує 7.75 гривні; списано - 3 ампули. Вітамін В-1+В-6 введено 4 ампули по 1.0 (накладна № 324 від 20.04.09. р.), списано 7 ампул, а по накладних вітаміни В-6 взагалі ніхто не отримував. Тобто цього вітаміну у відділенні на той час не було. Медичний препарат бензогексоній 1 ампула -1.0 мл. введений біля 9 години ранку 09.05.09.р., всього один раз, за весь період лікування, згідно всіх вище перерахованих документів, які знаходяться в матеріалах перевірки. Тобто мою ампулу, закуплену за власні кошти, мені повернули, а свою, за бюджетні кошти, ввели. Навіщо це зробили так? Я не розумію. Медичний препарат Діцинон - 2 ампули по 3 грв. кожна, - накладної на його отримання взагалі нема. Списано по 1 флакону Манніту та Фізрозчину, 3 ампули Цераксону - вартість 117 гривень одна ампула, Дексаметазон ввели 4 рази по 4 мл/гр. - це так згідно листка призначення, але згідно історії хвороби - 3 рази по 4 мл/гр. Фуросемід, згідно історії хвороби та листка призначення, ввели 6.0 мл. за рахунок хворої, а згідно інформації С.І. Кузменчук - 4.0 мл. Медичний препарат АКТОВЕГІН я закупив 4 ампули по 5.0 мл. кожна, а згідно листка призначення і введення - 8 ампул по 5.0 мл. кожна, а згідно ІНФОРМАЦІЇ С.І. Кузменчук, всього - 6 ампул по 5.0 мл. кожна. Медпрепарат Реамберін призначено 400.0 мл., а введено 800.0 мл. ... І такий безлад можна продовжити по усіх медичних препаратах, які були призначені та введені для хворої Золоторук Н.Я.

Загострюю УВАГУ на те, що інформація, яка знаходиться в: історії хвороби № 3020; листок призначення і введення медичних препаратів хворої Золоторук Н.Я.; ІНФОРМАЦІЯ про лікарські призначення та використання медикаментів для лікування громадянки Золоторук Н.Я. по Славутській ЦРЛ, за підписом заступника головного лікаря з медичної частини С.І. Кузмінчук; довідки Фінуправління Славутської РДА, про введення медикаментів для лікування хворої Золоторук Н.Я. - різняться між собою. І різниця велика, між чотирма цими документами, за призначенням та введенням ліків, як за рахунок хворої так і за рахунок бюджетних коштів. А при лікуванні будь-якого хворого, особливо тяжкого хворого, велике значення для лікування такого хворого, має кожний введений або не введений медичний препарат. Тому, вважаю, що слідству все ж-таки доведеться признати цю МАНІПУЛЯЦІЮ та допитати ст. медсестру Воронок О.А., заступника головного лікаря С.І. Кузменчук та інших медпрацівників Славутської ЦРЛ, які причетні до списання та використання бюджетних ліків.

Слідство не дало відповіді, де взявся ще один КЛЕКСАН? Хто його закупив і якої якості цей КЛЕКСАН? Виходить, що медпрацівники не контролюють надходження ліків для лікування хворих по їх якості та кількості. З довідки Фінансового управління Славутської РДА по медичному препарату МАННІТ на 01.05.09 року - залишок - 5 флаконів, на 10.05.09 року списано 6 флаконів. Питання - звідки взявся ще 1 флакон МАННІТУ, якому

хворому цей препарат був введений, яка якість цього препарату? Міг цей препарат піти й до кишені, бо 1 флакон, в самій дешевій аптеці, коштує 20 гривень 65 копійок.

Пірацетам на 01.05.09 року - залишок 1 ампула, на 10.05.09 року списано 11 ампул. Звідки взялося 10 ампул Пірацетаму? Питання ті ж самі.

На мою думку, це використання службового становища з ціллію наживи. А якщо проаналізувати кожного хворого та по усіх відділеннях, та по всій лікарні? А якщо за рік? Тоді буде зовсім інша картина і зовсім інші гроші.

Пояснів це мені, в приватній розмові 18 вересня 2009 року в своєму кабінеті, головний лікар Славутської ЦРЛ, поважний В.Д. Іващук, так: "...ми в першу чергу рятуємо хворого і ліки збираємо як можемо." На що я йому заперечив. "Це не базар, а державний лікарський заклад, і в даному випадку хвора померла. І я нікого не просив, збирати для моєї дружини ліки, я був в той час самотостатній, щоб за власні кошти лікувати свою дружину і не треба мені розповідати байки, я весь час знаходився біля дружини. І я хочу знати чому були завищені дози препаратів, чому мої ліки мені повернули а свої назбирані, Бог знає

де, ввели для моєї дружини, та ще вище норми...". ЗНАТИ - ЦЕ МОЄ КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО! І Я БУДУ ЙОГО ВІДСТОЮВАТИ.

Для ясності і порівняння, я склав Таблицю призначених та введених ліків хворої Золоторук. Не збігається по жодних ліках, яких списано 21 найменування у 5-ти наданих мені документах, то чи є між ними правда?

Згідно АКТУ судово-медичного дослідження №75 від 03.07.2009 року Житомирського обласного бюро судово-медичної експертизи, /ЗАКЛЮЧЕННЯ/:
п.2.По причині, що розтин тіла хворої не було проведено, конкретно встановити, що явилось причиною смерті Золоторук Н.Я., являється неможливим. Як же тоді, згідно медичної картки стаціонарного хворого, причина смерті Золоторук Н.Я. - гостре порушення мозкового кровообігу по ішемічному типу в басейні лівої середньої-мозкової артерії, яке ускладнилось мозковою коммою, набряком головного мозку? Сприяючий фактор теж вказано - наявність у хворої атеросклеротичного кардіосклерозу з артеріальною гіпертензією, ожиріння. У медичній документації є й ще інший діагноз - високий тиск, наявність в спинномозковій рідині значної кількості ЕРИТРОЦИТІВ, можлива причина смерті - ГЕМОРАГІЧНИЙ інсульт з проривом в шлуночки.

п.3...але слід відмітити, що не вказані дози препаратів, а тільки їх процентний розчин, якщо це рідини...

п.5...медикаменти, які були вказані в рецептах, Маніт 15%-1флакон, Актовегін 5-4, Цераксон 1.0-2 ампули, Клексан 0,4 №2 вказані в листку призначень з наявністю відміток про їх використання.

п.6. До компетенції судово-медичної експертизи належить рішення багатьох питань, конкретно виставлених, проте рішення інших питань, які виносяться на розсуд судово - медичної експертизи, не виконуються.

Отже, із змісту пунктів 2,3,5 та 6 слід розуміти, що невірно встановлений діагноз. Завищені дози введених препаратів. Враховуючи кількість зазначених ліків у рецептах та кількість введених ліків. Стає ще раз те ж питання: звідки взяли ці зверхнормативні ліки, які були введені для моєї дружини, котрі зазначені в листку призначень про їх виконання?

Медичні працівники, згідно розпорядження МОЗ та КМ України, мають право надавати хворим безкоштовно ліки, які входять до першої долікарської медичної допомоги при поступленні хворого до стаціонару лікарень. Медсестри реанімаційного відділення Славутсь-

кої ЦРЛ, після смерті моєї дружини Золоторук Н.Я., 11 травня 2009 року повернули мені ліки невикористані, які купив я. Перелік вилучених ліків знаходиться в матеріалах перевірки. На вилучення у мене ліків, співробітниками Славутської міліції складений протокол, який знаходиться в матеріалах перевірки. Усе можна дослідити.

Згідно рецепту від 09.05.09 року мною закуплено в аптеці м. Славута по вул. Соборності, 17, 09 травня 2009 року одну шприц-дозу препарату КЛЕКСАН - 0.8. мл., одну ампулу препарату ЦЕРАКСОН, один флакон МАННІТ - 15%, система - 1 штука, 4 ампули препарату АКТОВЕГІН по 5.0. мл., "а загальну суму 382 гривні 16 копійок, чек маю на 366 гривень 32 копійки.

Отже, факт, повернення мені, після смерті моєї дружини, медпрепаратів

КЛЕКСАН, БЕ-НЗОГЕКСОНІЙ та інших, але введення їх для моєї дружини за бюджетні кошти "то більше, то менше", підтверджує мій висновок про маніпуляцію з ліками під час лікування моєї дружини в реанімаційному відділенні Славутської ЦРЛ,

та підтверджує, що тут - що зачуху, те напишу, кому зачуху - будуть безкоштовні ліки..., або - підуть гроші до кишені".

І це не всі біди лікування. Безконтрольність зі сторони влади та контролюючих органів привела до аморальної поведінки медичний персонал Славутської ЦРЛ, до такого виду, як всездозволеність та пияцтво на робочому місці з бійками та зламаними руками, що трапилося чомусь, після смерті моєї дружини, між лікарями, які її лікували. На мою думку те, що трапилося з моєю дружиною в Славутській ЦРЛ, це не прикрий випадок, а СИСТЕМА, яка склалася в Хмельницькому обласному управлінні охорони здоров'я. Ганебна поведінка медперсоналу реанімаційного відділення Славутської ЦРЛ підтверджує, що 9 травня 2009 року медичний персонал даного відділення більше переймався перемогою над фашизмом, ніж лікуванням хворої Золоторук Н.Я.

З мого звернення від 07.10.2009 року до Славутського міжрайонного прокурора В.С. Мушинського: "...Крім того прошу з'ясувати питання перевірки моїх звернень, які надійшли на ім'я міського голови Сидора В.Б., з залученням спеціалістів КРВ в Славутському районі та містах Славута і Нетішині, по питанню перевірки наведених в моїх зверненнях фактів маніпуляції лікарськими засобами при лікуванні моєї дружини Золоторук Н.Я. Чи була така комісія створена міським головою? Вважаю, що ніякої перевірки провідним контролером-ревізором Яцишиним Р.Г. не було. Напевно була приватна бесіда між Яцишиним Р.Г. та невідомим медпрацівником Славутської ЦРЛ за чашкою кави в невідомому місці та в невідомий час. А тому прошу підтвердити або спростувати, мої підозри використання держслужбовця Яцишина Р.Г. для прикриття зловживання з використанням бюджетних коштів по закупівлі медпрепаратів для лікування хворих Славутської ЦРЛ. Та встановити час та місце такої перевірки. Тобто прошу ознайомити мене з матеріалами перевірки КРВ в Славутському районі та містах Славута і Нетішині, на яку звертає увагу слідчий СВ Славутського РВ УМВС України в Хмельницькій області капітан міліції В.М. Голянич. Також прошу надати відповідь, чому за зверненням міського голови м. Славута В.Б. Сидора, КРВ в Славутському районі та містах Славута і Нетішині, начебто

щось проводило в плані "перевірки", а по моїх зверненнях нічого не проводилося та не проводиться, та ніякі спеціалісти до перевірки наведених мною фактів не залучаються? Невже я не громадянин України і Закон України "Про звернення громадян" не для мене? Чим громадянин Сидор В.Б. за мене кращій?"

Листи "провідних контролерів-ревізорів та їх керівників" дуже неприємно читати, коли в цих листах м'яко кажучи проглядається окомилування. Тобто розрахунок на дурня, раптом пройде. Певне ТАК ВОНО І Є ? Бо у Державі, нами створеній, це наче не кожного стоєть, бо такого зі мною може не станеться. Але, від такого думання такий безлад у нас буде ще довгі та довгі роки. Бо нема у нас єдиного джерела влади, бо нема у нас єдності, щоб таку біду бороти.

Із листа від 07.07.2009 року № 4/28 Заступника голови Хмельницької державної адміністрації М.П. Вавринчука: "... Ваше звернення щодо нецільового використання бюджетних коштів обласним управлінням охорони здоров'я для перевірки направлено до прокуратури області...".

Із листа від 12.08.2009 року № 07/1-1692-07 Першого заступника прокурора Хмельницької області, старшого радника юстиції В. Твердохліба на ім'я Золоторука В.М.: "Ваше звернення, адресоване голові Хмельницької обласної ради, щодо закупівлі легкових автомобілів Хмельницьким обласним управлінням охорони здоров'я за бюджетні кошти, розглянуто. У ході перевірки доводи, щодо придбання автомобілів за кошти обласного бюджету, підтвердились... Зокрема, у 2007 році обласним управлінням охорони здоров'я за кошти обласного бюджету придбано 14 автомобілів на загальну суму 878 000 грн., у 2008 році - 20 автомобілів на суму 2 450 500 грн., у 2009 році - 8 автомобілів на суму 679 980 грн., у тому числі 2 автомобілі Китайського виробництва Фірми "Чері", для потреб комунального закладу "Славутська обласна туберкульозна лікарня" та Хмельницького обласного протитуберкульозного диспансеру (це там - де загинув мій син, де чергового лікаря Варибока О.Т., за належне виконання службових обов'язків та ненадання медичної допомоги охоронцю Золоторуку О.В., судять за ст.ст. 367 ч.2 та 140 ч.1 КК України). На цьому автомобілі їздить головний фтизіатр Хмельницької області пан Василенко Сергій Павлович. Ваше попереднє звернення, адресоване голові комісії обласної ради з питань бюджету, 17.06.2009 року листом за № 1327/01-15 направлено на розгляд обласної державної адміністрації".

Із листа від 09.07.2009 року Управління охорони здоров'я Хмельницької ОДА. "... Відповідно до затвердженого ОДА Плану заходів по виконанню обласної програми "Здоров'я нації", на 2009 рік передбачена закупівля двох автоцивілок для забезпечення раннього виявлення туберкульозу, а саме збір харкотиння по районах області...".

Для встановлення вірного діагнозу у моєї дружини необхідно було провести комп'ютерну томографію головного мозку. За самим скромним підрахунком комп'ютерний томограф коштує 1.5 мільйона гривень. За рік по Славутському районі від інсульту помирають десятки, а може і сотні людей. Стільки ж, певне, стають інвалідами.

Невже влада Славутського району, міст Славута та Нетішині не зможуть знайти цих пару мільйонів для закупівлі комп'ютерного томографа?

Хочу висловити подяку Голові Славутської районної державної адміністрації - Галині Іванівні Душнюк, за підтримку та розуміння даного питання.

Золоторук В.М.

Від редакції. Що ми - Люди, робимо? Для чого таке робимо, від чого гинемо?

Українці голосувати через співчуття комусь і через страх перед кимсь, вже не будуть. Бо це вже пройшли. Менше значення матимуть, з цієї ж причини, і інші старі та свіжі гідоти типу Артеківських, Лозинського, хоч би як їх не політизували.

Для виборця 2010 року однаково, хто з депутатів, від якої партії вчинив ту чи іншу гідоту, бо у прихильників будь-якої політичної сили нема сумнівів, що їх обранців намагаються оббрехати і використовувати для цього підконтрольну владі судову систему. Супротивники виборці, єдині у переконанні в аморальності усіх політиків. Знають, що це взагалі не може відбутися в цивілізованій країні, там такі люди, тим паче ті, хто з темним минулим, не потрапляють в депутати, міністри, правоохоронці.

Тому, Президентом стане той, хто пояснить народу, чому, при його владуванні, влада виявилася такою далекою від народу, настільки зневажливо відноситься до людей? Чому при ньому, гвалтують беззахисну дитину, беззахисну країну, чому усі — беззахисні?

Особливо вражає сучасного виборця у кандидатах — роз'їжджувати на шикарних машинах, живучи (з декларацій про доходи) на скромну чиновницьку зарплату; будувати розкішні особняки на цю ж зарплату; відпочивати на найдорожчих курортах, лікуватися в найпрестижні-

ХТО БУДЕ ПРЕЗИДЕНТОМ У К Р А Ї Н И

іших медичних центрах, дітей вчити в дорогих школах і вузах на Заході; скуповувати за безцінь підприємства ... При цьому, виборцю, надто гідко слухати кандидатів, що борються з корупцією. Бо він знає, що й там, на тому місці, де нині є влада майбутнього Президента, у, нечистого на руку, чиновника все, що награвував, — виставлене напоказ, що самовдоволенний олігарх — купив за безцінь завод і знищив його, що майбутнє будь-якого починання в країні — залежить від прокурора, міліціонера і податківця... У справі Лозинського, людину вбили не тому, що це був якийсь викривач корупції, не тому, що чимось не догодив панові, а задля задоволення, — розвага, і ніхто з присутніх такої розвазі не здивувався, — можна зайця поганяти, а можна і людину, і українці це бачать, то кому рука підніметься проголосувати за чергового брехуна?

Народ, який все це бачить не вважає вже, що так треба, тому небагато вдасться найняти тих, хто несамовито вигукує прізвисько чергового вождя в надії, що

вождь прорветься на самий верх влади і там вже точно з народом хоч чим-небудь поділиться. Більшість виборців бачать у кандидатах на пост Президента України тих, що ставляться до народу з практично неприхованим прізвистом, як до кріпаків, які не зрозуміли вчасно, як влаштоване життя, і котрі існують тільки для задоволення потреб пана.

Отже, лише той кандидат, хто намалює виборцю нового вектора розвитку, у який виборець повірить й на словах, — буде Президентом України. Тому, ганити опонента не єдиний головний мотив цієї передвиборчої кампанії. Чекати не треба, щоб люди показали політикам, прокурорам, податківцям..., хто в цій країні насправді хазяїн (люди ще цього не знають), бо досить, що політики це вже знають.

Президент має знати також, що українці, які хочуть кращої долі, не навчатися бути сучасними і моральними людьми найближчим часом, якщо їм для цього не запропонувати вихід, у який би вони повірили, і який завжди є. Не цікавиться народ, звідки у чиновника все його виставлене напоказ, чому олігарх

купив за безцінь завод і знищив його, чому майбутнє в країні залежить від прокурора, міліціонера і податківця..., бо знає, що той — нечестивець. Виборці готові проголосувати не "за чергового брехуна", але їм треба це, глибоко закопане щастя, показати. Виборцю надоїло, що їх чиновники виховували, як своїх кріпаків, набридли й керівники країни — безвідповідальні балакуни. Нам треба правителів, найнятих нами (виборцями) для ефективної роботи!

Тому, Президент повинен знати вихід та тих, глибоко закопаних, що можуть вивести народ з прірви досі існуючого вимушеного невігластва. Бо справа народу справді закопана глибоко великими грішми олігархів. Її тримають у підземеллі, під виглядом демократії, якої у нас ще нема (особливо свободи — слова, потрібного трудовому народу). А усяка спроба еліти — лідерів громадськості, вірної народу, викопати її, щоб вирішити усім миром, закінчується гонінням спроможних вивести і показати вихід, карається позбавленням фінансування ...

Тобто, той, з кандидатів, щирий у ставленні до народу, котрий змінить своє олігархічне оточення і тих деяких, котрі служать кандидату нині, на людей, спроможних піклуватися радше за інших, ніж за себе

Анатолій Войтко — голова Ради з'єднання борців „За справедливість”, голова редакційної ради газети „Вісник малозахищених”

ЧІПАЄТЕ ПРОКУРОРА, КОЛИ ВІН НЕ ПРАВ — ЧЕКАЙТЕ НАПАД

Або - ЧИ СПРАВДІ Є В УКРАЇНІ СВОБОДА СЛОВА, ХОЧ ДЛЯ ГАЗЕТИ

Десяток раз бита загальнодержавна газета „Вісник малозахищених,” правоохоронцями міста Нетішина за своєї публікації про їхне свавілля, знову зачепила за живе, на цей раз — прокурора Гончарука В.В. Швидше й не так його, як голову обл. Ради Гладуняка Івана Васильовича.

У випуску № 10-11 за жовтень 2009 року газети „Вісник малозахищених” опубліковано публікації (наводимо лише назви з коментарями — повні тексти читайте в Інтернет, за вказаними після кожної назви Інтернет-адреси), спроможні правдою зачепити інтереси цих панів, у нечистоті їхніх намірів і дій, не на захист інтересів громадян, громад і правосуддя. Ось вони: „Три роки позбавлення волі без права займати керівні посади” — про те, як під час судового засідання 5-го жовтня 2009 року, зацікавлені непересічною подією, присутні почули, що саме такого покарання для міського голови вимагає прокурор міста Нетішина за необхідним, в інтересах дотримання законодавства в освітянській сфері міста, звільнення начальника управління освіти.; „Генеральна прокуратура нарешті, взяла на контроль обласну по справі шахрайства, за участю правоохоронних органів і суду” — що сталося після того, як „Прокуратура області, на надіслане їй клопотання з генеральної прокуратури, відреагувала попередженням, що більше реагувати на подібні звернення не буде.” — проте, змушена реагувати; „Гадаєте у Нетішині мера судить прокурор? Неправда — то ГОЛОВИ ОБЛРАДИ фураор!” — у коментарі редакції ВМ, до цього фейлетону, йдеться про спроможність прокурора, на угоду комусь, втратити почуття реальності, про жахливо розочу прірву у ставленні до народу, бо прокурор захищає високоосвічену, не бідну, до того ж ту, яку звільнив мер на справедливую вимогу її

підлеглих, і це тоді, коли у той же час тисячі справді скривджених беззахисні, майже всі отримують відмову прокурора захищати їхні, справді законні інтереси. Також, ставиться питання, чому би не притягнути до відповідальності, навіть мера, але за справді злочин? Наведено приклад що: „Моцик М.А. — звільнена начальник управління світи, неодноразово звертаючись в судові та правоохоронні органи, офіційно заявила, що перебуває на посаді завідувачого відділом освіти виконавчого комітету міської ради з 2 вересня 2002 року, а насправді з 3 червня. Тобто, по 2 вересня 2002 року Моцик М.А. перебувала на двох посадах. „, , додала у цій публікації редакція „куті меду” й тим , що нагадала прокурору, як не без прокуратури „позбавили волі правозахисника малозахищених Войтко А.Г., який був незаконно засуджений на 15 днів, захищаючи інтереси малозахищених, але прокурор не став на захист, ні його, ні тих беззахисних осіб — знищених корупційною владою, навпаки — часто й проти стає. Ось редакція й запитує: „Чому ж це прокурор, так яро, захищає цю пані?”; „На Хмельниччині свавілля правосуддя і правоохоронців” — в якій йдеться про те, що в „місті Кам'янці-Подільському на Хмельниччині свавілля в органах правосуддя переповнює чашу терпіння мешканців міста.”; „Суддя — лиця відмовляє позивачу-зайцю судити суддю-вовка, але заєць виявився зубатий” — в якій йдеться про те, як : „у липні 2009 року Войтко Анатолій Григорович подав в апеляційний суд Хмельницької області позовну заяву з позовними вимогами до судді Нетішинського міського суду Ходоровського Б.В. про захист особистих немайнових прав для визначення підсудності” а суддя Славутського МРС

Зеленська В.І. не захотіла його судити.

У випуску № 12 за 1-15 листопада 2009 року газети „Вісник малозахищених” опубліковано публікації: „Міліція б'є адвокатів” — про два випадки побиття (у вересні — заступником начальника, в листопаді — 4-ма працівниками міліції) за три місяці; „Як голова обласної ради облаштувався у Бучі” — де розповідається про мрію-фортецю сім'ї, голови Хмельницької обласної ради Івана Гладуняка, з якою він добрався під Київ.

Зрозуміло, кому таке, з успішних, у корумпованій системі влади, кар'єристів, сподобалося би, якщо знає, що для того щоб втриматися на публічній посаді, треба виглядати не жадибним а чесним та люблячим правосуддя?

То ж, як там що було за кулісами, нам не відомо, але ось, ще ця газета не вийшла — 27.11.09р. (у п'ятницю, реєстроване у суботу), в редакцію газети заносять у двох (одному нема довіри), вибачаються, мовляв ми не винні, але от вам передали вручити. Вручили, — від начальника ЖКО Мельничука Івана Васильовича, одна претензія на суму 2568,20 грн., друга на суму 4883,63 грн. Цікаво, що борг той надуманий давно, за договором на 2006 рік і раніше. У 2008 і у першій половині 2009 року борців за справедливість боржниками не виставляли. У 2007 році пробували, по цій сумі зобити боржниками, не вийшло, навпаки, у 2008 році, коли справа доходила до суду і ми вимагали списати борг, як придуманий ЖКО так само для тиску на газету (газета має пільги, якими користувалася, а, прикритий тими ж особами, Мельничук І.В. їх відминив своєю владою, і став нараховувати оцієї борг), Мельничук Іван Васильович в кабінеті міського голови (бо

позов мав бути до голови міста - орендодавця) обіцяв більше його ніде не згадувати. Повірили, але бачимо, що інша жінка штани по більшому праву носить, ніж цей мужчина — начальник ЖКО.

Що правда, до служби, він здатний неабияк. Строк на виконання претензії дав, організації та газеті, які працюють на захист інтересів малозахищених від свавільного беззахисності влади, за рахунок пенсії керівника і по сильних, не густих допомог малозахищених, знаючи, що у борців за справедливість нема грошей, — жодного дня, бо юридично, якщо у п'ятницю принесли, то з понеділка починається термін. Навіть у нашого нинішнього суду і то — совісті більше, бо дає якісь строки, а це, пан Мельничук, так намагається вгодити у службі тим, хто за строками наглядає, то чого йому боятися. А сором чи совість, то таке — або є, або — нема. Уже, певне, не раз Бог вчив Івана Васильовича, як то зачпати праведних, і що після того буває, та так і не зрозумів, що Бог праведних під Своім крилом тримає.

Не може, цей керівник зрозуміти, що у його тяжку хвилину, не захистить його ні Іван Васильович Гладуняк, ні прокурор, якщо на те не буде волі Божої.

Цікава тут позиція мера — Смишляєва, який є все таки орендарем приміщень і якому пан Мельничук наче підлеглий. Здається він вже вчений, практично, що то є правдива інформація, коли поливають брехнею знизу і зверху. Повинен би вже зрозуміти, що тоді (за таких обставин), газета, що скаже будь-коли правду, потрібна не лише тим, кого вважають малозахищеними, бо стає іноді малозахищеним і той, хто вважався захищеним і посадою і грішми. Проте, за 2009 рік так і не вирішив щоб цій газеті, вділити, хоч

соту, хоч тисячну долю від тих сум, які він платить міській газеті, яка не вирізняється правдою від інших ЗМІ в Україні.

Звертаємо також увагу, мешканців міста Нетішин, на те, що з 40-ка депутатів в раді міста, 23 депутати від БЮТ, керівником цієї партії („Батьківщина”), у місті Нетішин — С.В. Шумик, і зрозуміло, що це при ньому і депутатах від тієї фракції, усе те беззаконня в місці, проти якого зажадено виступати й меру — Смишляєву. Зокрема, питання розподілу фінансування для засобів масової інформації у місці виносилося не раз, але ЗМІ — не залежні, що належать громадським правозахисним організаціям, які не прийшли не вклонилися, фінансування не мають взагалі. Натомість, й приватні ЗМІ фінансуються з державної кишені, якщо служняні сильним світу цього.

То ж, на виборах, що надходять, враховуйте не лише здібності кандидатів — ораторів, типу — Тимошенко, Яценюк, а й те, кого вони пропонують нам на місцях до влади. Бо хоч вони й говорять гарніше за Януковича, та не на багато втекли від нього по здібностях організувати кримінальну владу скрізь, яка й діє в інтересах кланів від їхніх партій, а не в інтересах народу.

Іван Висновок
Від редакції. 30.11.2009р.
суддя Нетішинського міського суду зачитан вирок міському голові, яким засудив його дії, щодо звільнення М.А. Моцик, оцінивши злочин у 3 роки і 6 місяців (більше, ніж просив прокурор). Ми би повірили у цю комедію, якби, засудили, хоч на десяту частину якогось керівника, що незаконно звільнив, простого смертного, та — нема тут, ні прокурора, ні судді.

То кому вони служать?

ФЕЙЛЕТОН

ЯК ЗЮЗЯ ЛЬДОВИЧ АЙБОВ, З ЛЕГКИМ ПАРОМ, ПОРТФЕЛІ ДІЛИВ

Не багато часу пройшло відтоді, як у Нетішині і в області стали писати й говорити по теледаченню що ОБЛАСНИЙ дядя дав наказ прокурору НЕТИШИНА - мера в тюрму заперти. Та подія багатогранна закрутила в голові кмітливого Зюзі Льдовича Айбова - як не упустити цей шанс, щоб побільше урвати, поповнити власний гаманець. А то ця криза геть замучила - народ знахабнів, мзду платити не хоче. А тут, діти поворостали, грошенят розбещені хочуть, дружина теж гвалтує. Може би кум поміг, так все по санаторіях, навіть кришувати нема кому. Куди не кинься, як не завал повний, то проблеми. Ще й позови судові всякі - борги платити треба. А тут такий випадок, чи ж не шанс! Не спав, думав - думав хитрий Зюзя, додавав, віднімав, множив, ділив. Та й звжився : будь що буде, а буду дядю просити, може, врахує минулі зас-

луги, дозволить якомось поцарювати, ну хоч трошки, хоч до виборів.
Довго не збирався, хутенько подався до губернії. Зустрілись певна річ як годиться з дядьком. Обнялись, поцілувались, кісточки промили всім, хто жити по-царськи заважає, згадали життя минуле райське, та й давай думу гадати - як же переворот у Нетішинській владі влаштувати, і кого в тимчасовий уряд записати. Почали з паханів. Перебрали всіх бажаючих - тих, що революцію недавно готували. Не потягнули. Мозків не хватить. Знову щось наплутають. Обсудили Мопедовну. Та ну її подалі. Вона потім в екстазі всіх нас в позу буде ставити. Тут, хитрий Зюзя, і каже дяді : для такого великого діла, я готовий виручити, візьму удар на себе. Дядя подумав, а кого вже не було, та й дав добро. Все-таки свій, холоп - перевірений.
Примчав Зюзя додому на крилах. В сурми загрів. Баню натопив.

Віників напарив. Та й почав припрошувати всіх спинки попарити та квасок попоти. Аякже. Не своїми ж руками владу прибирати. Треба бути обережним. Так, про всяк випадок.
Оце й зібрав компанію на кампанію. Кваском напоїв, спинки попарив... Вичекав, коли почнуть українську владу паскудити, бо ж варта, а далі, як кажуть, як по маслу ... Пора, каже Зюзя, тут свою владу мати, а після і там зробимо. Та й доки не оговталися, як та сорока - білобока, став роздавати: тобі портфелі - посаду начальника ЖКО, тобі - м'яса дешевого на котлети, тобі - підтримку на виборах, і т.д. Потішила компанія, квасом запила, та й розбіглась по хатах.
А хитрий Зюзя, хутенько став збиратись до крісла хазяйського. Краватку від плям почистив. Друга свого горластого, того, що йому недавно морду били, надресировав, що, коли і як кричати. Та й почав свою промову репетитивувати - часу ж небагато. 26 жовт-

ня (суд меру) вже на носі. Скоро влада буде в його руках!
Та в призначений час, той план Зюзя за щось зашпортнувся, - суд перенесли. Та ще й на цілий місяць, аж на 23 листопада. А як прийшло воно, то ще й компанія мовчить: чи то мало квасу було, чи то забагато?
Отак воно буває! Кричав: "З легким паром!" А вийшло - іронія долі. Отак воно буває - повернулася задом. Втім, хто зна, ви року ж - ще нема (30-го буде).
А народ, слухав дебати мера Смишляєва, що то йому прокурор три роки обіцяв, чи то просив, я й не второпаю по їхньому, але ж народ оце після, як послушав у суді, й запитує мене Микиту: щось не розібрати, це хто кого судить - прокурор Смишляєва, чи Смишляєв прокурора?
А я й сам не знаю, але ж час йде а Бог бачить, то й нам покаже, де тепло, а де зюзя й парений прокурор
Микита Митикуватий

Кому гультки, а кому життя нестерпне

Ми мешканці будинку № 27 по вул. Набережній та прилеглих будинків в Нетішині, хочемо розповісти мешканцям міста про прикрасі нашого життя. Після відкриття 11.07.09 р., в колишньому меблевому магазині «Смерічка» розважального комплексу «Алькатрас» (кажуть, така назва є тюрми, з якої ніхто не утік) й бенкетного залу, де проходять весілля, життя у нас стало надміру веселим.

Веселі, напідпитку, гості біля 200 чоловік, співають, танцюють, гучно жартами розмовляють... Ми їх розуміємо — у них весілля. Але це під нашими вікнами і ми все це безперервно чуємо в наших квартирах. Одне весілля, інше, і так кожні вихідні, а ми, наші діти, батьки, тут — поруч живемо. Здрагаються діти у вві сні від весільних салютів о 24-й годині, після від машин, на яких щасливі молоді та гості роз'їздяться з прощальними звуковими сигналами по своїх домівках. Дуже хотілося би лягати спати і нам, але в «Алькатрас» підтягується молодь. Ідуть, як на нічну зміну, лише надміру шумними компаніями, перекикуючи одні одних, сміються, регочуть молоді, га-

ласливі. Зі свистом, скрипом коліс мчить одне за одним таксі, яке везе молодь, що спішить з іншого кінця міста. Для нас розпочалась 2-га серія веселого кіно. Хоч нам і від першої не переливки, але ця, пробиваючи стіни нашого будинку і наші вуха, проникаючи до судин головного мозку, монотонно гупає клубною музикою чотири години (з 23-ї вечора до 3-ї години ночі), то в голову, то в душу — гуп - бум, гуп - гуп - бум .... А ще тим часом гучна підкована хода на каблучках, крики, з'ясування стосунків, биття пляшок, писк, регіт несамовитий продовжується. О третій ночі бум - гуп скінчився, але в наших вухах ми ще довго чуємо його. Не допомагають навіть закриті вікна. Щоб хоч трішки поспати ми, дорослі, спасаємось кляпами, які закладаємо у вуха. Але ж малим дітям кляпа у вуха не встроимиш.
Проте, йде ще вихід з «Алькатрасу» — то, третя серія.
З криком, з воляннями матом, вивалює п'яна молодь з «Алькатрасу». А місто спить. Без докору совісті, спокійно сплять, незаконну слухняні, підприємці - власники «Алькатрасу» і владні мужі міста Нетішин -

вершители людських долі, а ми чекаємо зморені, стомлені.
Нарешті, біля четвертої години ночі, коли усі дійства майже закінчилися, можна відкрити вікна і хоч трохи поспати.
Оце такі в нас вихідні. Телефонувати в міліцію дарма, все рівно не прийдуть і нічого не зроблять.
Познайомимо ще читача з тими, хто нам оце нещастя дарує. Усі вони вже здається в партії Яценюка Арсенія, підприємці: Янович В. О., Ситник О. Ж., Римар І.І. Цікаво, що до кого ми не зверталися: і до прокуратури, і до міліції, і до мера, і до санстанції..., і навіть до Яценюка - кандидата, й до інших партій - депутатів, отримуємо одні відписки, і послання одні на одних. Хоч немає жодного дозволу на відкриття та експлуатацію цього закладу, лиш експлуатаційники стверджують, що все роблять для відпочинку та розвитку молоді. Для кого, для кого, а для них то добре, а нам яке добро? Якщо ми бачимо і чуємо, і відчуваємо кожні вихідні, на власні очі та вуха, душами змореними знущання над собою та дітьми, над хворими та старими.
Тим часом наша міліція (яка, коли складає акта у нас у когось на квартирі, то закриває вуха), прокуратура, СЕС, органи місцевого самоврядування, які відповідають за порядок, тишу, добробут та здоров'я громадян України, закривають очі на незаконну діяльність підприємців цього закладу, і всілякими способами дуже стараються обманути людей. Бо ж усі знають, що згідно законодавства після 22-ї години забороняється будь який шум, крик, гучна музика феєрверки. СЕС, в обов'язки якої входить піклуватися про здоров'я людей дає вже-неправдиві данні про заміри шуму, а прокуратура бере собі за два дні наперед їхні дані щоб підтверджувати це беззаконня, як ще СЕС замірів не робила.
Люди скажіть, для чого нам такі правоохоронні органи, коли захисту від них все рівно не дочекаєшся? Хочеться, після всього оцього й іншого, що робиться в місті, кричати і волати на весь світ.
Підприємці і чиновники міста, скаменіться. За все в житті треба платити. Що посієте те і пожнете.
Підписи - мешканців будинку 27 та співчуваючих мешканців міста

ЯК ПРИСКОРИТИ ПЕРЕМОГУ НАД КОРУПЦІЄЮ І БЕЗЗАКОННЯМ

Скажімо, як воно у нас буває, якийсь державний чин, що має обов'язок захищати наші права, свободи та законні інтереси, отримав інформацію про злочин іншого чиновника проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, — що він робить? Так, все ви знаєте. Буде, якщо побачить прізвисько знайоме телефонувати і, якщо більший чин, то підлизуватися, а якщо менший, то торгуватися, перевіряти у всіх випадках, що він на цій скарзі може заробити. Інший порядніший, але підлеглий, більше переживає, щоб не втратити роботу, чи якусь пільгу... І так воно й є, але що ж із цим робити, щоб він змінився, та й став думати, не як вигородити колег державних злочинців чи заробити на них, а як захистити Ваше право? Гадаєте: велика проблема? — Ні! Бо й оце, якщо запишемо до Конституції України, його голову охолотить добре.
1) "Якщо два рішення будь-якого посадовця скасовані (як незаконні), з тих що він прийняв за півтора року, він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях". — Вдумайтесь, і скажіть, чи не будуть усі рішення відповідати законові? У тім числі і ті, які гарантують їх діяльність?

2) "Кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду більш ніколи, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто вибирав чи його підлеглих". — Тобто, хто хоче нами керувати більш двох років, не спокусився на хабар, не послушає телефонного права, бо думатиме, як покращити наш добробут.
Але, для особливо нарваних, державних здирників шкури з праведного трудящого людю, треба ще отак записати у Конституції України.
3) "Кожний державний службовець, що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання — є співучасником цього злочину. у такім випадку, державний службовець, який діяв за вказівкою, а не за законом, карається подвійно".
Про це і інше я публікував у ВМ, розмістили борці за справедливость, ці пропозиції в Інтернет (<http://zbsz.at.ua>), — заперечень, що це не спрацює, не було. Були і є, у декого,

сумнівів, щодо того, хто такі зміни внесе у Конституцію України. Це, я певен, зробимо лише ми з Вами, ти (можна факсом 03848 - 3-45-23), на адресу (див. вкінці) газети, оце
Щоб побороти беззаконня і корупцію
я (ПІВ) _____
_____ серія і № пасорта (або індив. код)
_____ ким і коли виданий _____
_____ контакт (для перевірки - адреса чи телеф.) _____ вимагаю

підтримку нашої вимоги. Пропонуємо зробити це, — надіслати (можна факсом 03848 - 3-45-23), на адресу (див. вкінці) газети, оце
внести наступні зміни до Конституції України:
1) "Якщо два будь-які рішення будь-якого посадовця скасовані (як незаконні), які колись прийняв за півтора року, він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях";
2) "Кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду більш ніколи, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто вибирав чи його підлеглих";
3) "Кожний державний службовець, що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно, застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання, — є співучасником цього злочину. У такім випадку, державний службовець, який діяв, хоч і за вказівкою, але не за законом, карається подвійно."
Дата "___" ___ 20__ р. Підпис _____

Цю газету влада не підтримує. Ви можете підтримати борців за справедливість перерахунком коштів на:

р/р 26008052408714 ХФ
"Приватбанк" м.Хмельницький
МФО 315405
Код ЄДРПОУ 35261118

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове Розповсюдження газети частково безкоштовне

"Вісник малозахищених"
Реєстраційне свідоцтво КВ № 9485 від 11.01.05 р. вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23, e-mail: zbszsl@rambler.ru веб-сайт: <http://zbsz.at.ua>
Голова редакційної ради
Анатолій ВОЙТКО
Друк: Шепетівська МРД
Наклад 1000 Зам. № _____